

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2006/11/ES**ze dne 15. února 2006****o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí
Společenství****(kodifikované znění)****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na č. 175 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského
a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Rady 76/464/EHS ze dne 4. května 1976 o znečišťování některými nebezpečnými látkami vypouštěnými do vodního prostředí Společenství ⁽³⁾ byla několikrát podstatně změněna ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by měla být uvedená směrnice kodifikována.

(2) Existuje potřeba všeobecného a vzájemně provázaného postupu členských států v oblasti ochrany vodního prostředí Společenství před znečišťováním způsobovaným zejména některými perzistentními, toxickými a bioakumulativními látkami.

(3) Několik úmluv je zaměřeno na ochranu mezinárodních vodních toků a mořského prostředí před znečištěním. Je důležité zabezpečit koordinované provádění těchto úmluv.

(4) Nesoulad v předpisech platných v různých členských státech pro vypouštění některých nebezpečných látek do vodního prostředí může vytvářet nerovné podmínky pro hospodářskou soutěž, a tím přímo ovlivnit fungování vnitřního trhu.

(5) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1600/2002/ES ze dne 22. července 2002 o Šestém akčním programu Společenství pro životní prostředí ⁽⁵⁾ stanoví řadu opatření k ochraně sladkých a mořských vod před některými znečišťujícími látkami.

(6) Pro zajištění účinné ochrany vodního prostředí Společenství je nezbytné sestavit první seznam některých jednotlivých látek vybraných zejména na základě jejich toxicity, perzistence a bioakumulace, s výjimkou látek, které jsou biologicky neškodné nebo se v látky biologicky neškodné rychle přeměňují, nazvaný seznam I, a druhý seznam látek se škodlivým účinkem na vodní prostředí, který však může být omezen na určitou oblast a záviset na vlastnostech a místě výskytu vod, do nichž se látky vypouštějí, nazvaný seznam II. Jakékoli vypouštění těchto látek by mělo podléhat předem udělenému povolení, v němž jsou stanoveny emisní normy.

(7) Znečišťování vypouštěním různých nebezpečných látek ze seznamu I musí být odstraněno. Směrnice uvedené v příloze IX směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky ⁽⁶⁾, stanovily mezní hodnoty. Článek 16 směrnice 2000/60/ES obsahuje postupy ke stanovení kontrolních opatření a norem environmentální kvality použitelných pro prioritní látky.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 117, 30.4.2004, s. 10.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 26. října 2004 (Úř. věst. C 174 E, 14.7.2005, s. 39) a rozhodnutí Rady ze dne 30. ledna 2006.

⁽³⁾ Úř. věst. L 129, 18.5.1976, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Viz příloha II část A.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1. Směrnice ve znění rozhodnutí č. 2455/2001/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2001, s. 1).

- (8) Je nutné snížit znečišťování vod látkami ze seznamu II. Za tímto účelem by členské státy měly přijmout programy sestavené v souladu s případnými směnicemi Rady, které obsahují normy environmentální kvality pro vody. Emisní normy uplatňované pro uvedené látky by měly být stanovovány podle těchto norem environmentální kvality.
- (9) Je důležité, aby jeden nebo více členských států mohly samostatně nebo společně přijímat přísnější opatření než opatření obsažená v této směrnici.
- (10) Měl by být sestaven soupis vypouštění některých zvláště nebezpečných látek do vodního prostředí Společenství ke zjištění jejich původu.
- (11) Může být nezbytné kontrolovat a v případě potřeby doplnit seznamy I a II v příloze I na základě získaných zkušeností, případně převést některé látky ze seznamu II do seznamu I.
- (12) Touto směrnicí nesmějí být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze II části B,
- c) „sladkovodní hranicí“ místo na vodním toku, kde při odlivu a v období nízkého průtoku sladkých vod dochází k patrnému vzrůstu slanosti vlivem přítomnosti mořských vod;
- d) „vypouštěním“ zavádění látek ze seznamu I nebo seznamu II v příloze I do vod uvedených v článku 1, s výjimkou:
- i) vypouštění bahna z říčních bagrů,
- ii) provozního vypouštění z lodí v teritoriálních vodách,
- iii) ukládání odpadů z lodí v teritoriálních vodách;
- e) „znečišťováním“ přímé nebo nepřímé vypouštění látek nebo energie člověkem do vodního prostředí, které má za následek například ohrožení lidského zdraví, poškození zdrojů obživy a vodních ekosystémů, škody na kulturních hodnotách nebo ohrožování jiného oprávněného používání vod.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 3

Článek 1

S výhradou článku 7 se tato směrnice vztahuje na:

- a) vnitrozemské povrchové vody,
- b) teritoriální vody,
- c) vnitřní pobřežní vody.

Článek 2

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „vnitrozemskými povrchovými vodami“ všechny stojaté nebo tekoucí sladké povrchové vody nacházející se na území jednoho nebo více členských států;
- b) „vnitřními pobřežními vodami“ vody nacházející se mezi pevninou a základní linií, od níž se měří šířka teritoriálních vod a která v případě vodních toků dosahuje až k sladkovodní hranici;

Členské státy přijmou vhodná opatření k odstranění znečišťování vod uvedených v článku 1 nebezpečnými látkami ze tříd a skupin látek ze seznamu I v příloze I (dále jen „látky ze seznamu I“) a ke snížení znečišťování zmíněných vod nebezpečnými látkami ze tříd a skupin látek ze seznamu II v příloze I (dále jen „látky ze seznamu II“) v souladu s touto směrnicí.

Článek 4

S ohledem na látky ze seznamu I:

- a) každé vypouštění do vod uvedených v článku 1, ve kterém může být přítomna některá z těchto látek, podléhá předem udělenému povolení vydanému příslušným orgánem dotyčného členského státu;
- b) povolení stanoví emisní normy pro vypouštění těchto látek do vod uvedených v článku 1, a kde je to nutné k uplatňování této směrnice, i pro vypouštění těchto látek do stokových systémů;
- c) povolení smějí být vydána pouze na omezenou dobu. Mohou být obnovena s přihlédnutím k případným změnám mezních hodnot emisí stanovených směrnicemi uvedenými v příloze IX směrnice 2000/60/ES.

Článek 5

1. Emisní normy stanovené v povoleních udělených podle článku 4 stanoví:

- a) nejvýše přípustnou koncentraci látek při vypouštění; v případě zředění se mezní hodnota emisí stanovená směrnicemi uvedenými v příloze IX směrnice 2000/60/ES dělí faktorem zředění;
- b) nejvýše přípustné množství látky při vypouštění během jednoho nebo více stanovených období vyjádřeno, v případě potřeby, také jako jednotka hmotnosti znečišťující látky na jednotku charakteristického prvku znečišťující činnosti (například jednotka hmotnosti látky na jednotku suroviny nebo produktu).

2. V každém povolení mohou příslušné orgány dotyčného členského státu v případě nutnosti stanovit přísnější emisní normy než ty, které vyplývají z uplatňování mezních hodnot emisí stanovených směrnicemi uvedenými v příloze IX směrnice 2000/60/ES, přičemž vezmou v úvahu zejména toxicitu, perzistenci a bioakumulaci dotyčné látky v prostředí, do něhož je vypouštěna.

3. Jestliže znečišťující subjekt prohlásí, že není schopen dodržet požadované emisní normy, nebo je-li tato skutečnost příslušnému orgánu dotyčného členského státu zřejmá, povolení nebude uděleno.

4. Pokud emisní normy nejsou dodržovány, příslušný orgán dotyčného členského státu učiní všechny kroky potřebné k tomu, aby zajistil splnění podmínek obsažených v povolení nebo v případě nutnosti zákaz vypouštění.

Článek 6

1. Za účelem snížení znečišťování vod uvedených v článku 1 látkami ze seznamu II zavedou členské státy programy, k jejichž provádění použijí zejména postupy uvedené v odstavcích 2 a 3.

2. Veškerá vypouštění do vod uvedených v článku 1, která pravděpodobně obsahují některou z látek ze seznamu II, podléhají předem udělenému povolení vydanému příslušným orgánem dotyčného členského státu, v němž jsou stanoveny emisní normy. Tyto normy vycházejí z norem environmentální kvality, které se stanoví v souladu s odstavcem 3.

3. Programy uvedené v odstavci 1 musí obsahovat normy environmentální kvality pro vody stanovené v souladu s případnými směrnici Rady.

4. Programy mohou rovněž obsahovat zvláštní ustanovení upravující složení a používání látek nebo skupin látek a výrobků a musí brát v úvahu i nejnovější technické poznatky, které jsou ekonomicky přijatelné.

5. V programech se stanoví lhůty pro jejich provádění.

6. Obsah programů a výsledky dosažené při jejich provádění se sdělí Komisi.

7. Komise společně s členskými státy zajistí pravidelné porovnávání programů s cílem zajistit dostatečnou koordinaci jejich provádění. Považuje-li to Komise za nezbytné, předloží za tímto účelem Evropskému parlamentu a Radě příslušné návrhy.

Článek 7

Členské státy učiní všechny potřebné kroky k provádění opatření přijatých v souladu s touto směrnicí tak, aby se nezvyšovalo znečišťování vod, na které se nevztahuje článek 1. Kromě toho zakázají veškeré jednání, které má za cíl či za následek obcházení ustanovení této směrnice.

Článek 8

Provádění opatření přijatých v souladu s touto směrnicí nesmí v žádném případě vést k přímému či nepřímému zvyšování znečištění vod uvedených v článku 1.

Článek 9

Jeden členský stát nebo více členských států může v případě potřeby samostatně nebo společně přijmout přísnější opatření než opatření stanovená touto směrnicí.

Článek 10

Příslušný orgán vypracuje soupis vypouštění do vod uvedených v článku 1, které mohou obsahovat látky ze seznamu I, pro které se uplatňují emisní normy.

Článek 11

1. Členské státy podávají v tříletých intervalech a poprvé za období od roku 1993 do roku 1995 včetně Komisi informace o provádění této směrnice, a to v podobě zprávy za příslušný úsek péče o životní prostředí, která pojedná i o dalších směrních Společenství, jež se k tomuto úseku vztahují. Zpráva bude vypracována na základě dotazníku nebo osnovy, které sestaví Komise postupem uvedeným v článku 6 směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí⁽¹⁾. Dotazník nebo osnova bude členským státům odeslána šest měsíců před začátkem období, jehož se zpráva týká. Komisi bude zpráva odeslána do devíti měsíců od konce tříletého období, jehož se týká.

Komise uveřejní zprávu o provádění této směrnice v celém Společenství do devíti měsíců od obdržení zpráv členských států.

2. Údaje získané při provádění odstavce 1 se použijí pouze k účelům, ke kterým byly vyžádány.

3. Komise a příslušné orgány členských států, jejich úředníci a ostatní zaměstnanci nesmějí rozšiřovat údaje získané při uplatňování této směrnice, které vzhledem ke své povaze zavazují k zachování mlčenlivosti.

4. Odstavce 2 a 3 nebrání zveřejnění obecných údajů nebo přehledů, jež neobsahují údaje o určitých podnicích nebo sdruženích podniků.

Článek 12

Evropský parlament a Rada na návrh Komise z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu a na základě zkušeností upraví nebo v případě potřeby doplní seznamy I a II v příloze I, a případně přeradí některé látky ze seznamu II do seznamu I.

Článek 13

Směrnice 76/464/EHS se zrušuje, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení uvedených směrnic ve vnitrostátním právu stanovených v příloze II části B.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 14

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 15

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 15. února 2006.

Za Evropský parlament
předseda

J. BORRELL FONTELLES

Za Radu
předseda

H. WINKLER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

PŘÍLOHA I

Seznam I tříd a skupin látek

Seznam I obsahuje některé látky, které patří do následujících tříd a skupin látek vybraných zejména na základě jejich toxicity, perzistence a bioakumulace, s výjimkou látek, jež jsou biologicky neškodné nebo se na látky biologicky neškodné rychle přeměňují:

1. organohalogenové sloučeniny a látky, které mohou tvořit takové sloučeniny ve vodním prostředí,
2. organofosforové sloučeniny,
3. organocínové sloučeniny,
4. látky, u kterých bylo prokázáno, že mají karcinogenní vlastnosti ve vodním prostředí nebo je nabývají působením vodního prostředí ⁽¹⁾,
5. rtuť a její sloučeniny,
6. kadmium a jeho sloučeniny,
7. perzistentní minerální oleje a uhlovodíky ropného původu,

a pro účely článků 3, 7, 8 a 12:

8. perzistentní syntetické látky, které se mohou vznášet, zůstávat v suspenzi nebo klesnout ke dnu a které mohou nepříznivě ovlivňovat veškeré používání vod.

Seznam II tříd a skupin látek

Seznam II obsahuje:

- látky náležející do tříd a skupin látek ze seznamu I, u nichž mezní hodnoty emisí stanovené směrnicemi uvedenými v příloze IX směrnice 2000/60/ES nebyly uvedenými směrnicemi stanoveny,
- některé látky a kategorie látek náležející do tříd a skupin látek vyjmenovaných níže,

které mají škodlivý účinek na vodní prostředí, který však může být omezen na určitou oblast a záviset na vlastnostech a místě výskytu vod, do nichž se vypouštějí.

Třídy a skupiny látek vztahující se k druhé odrážce:

1. Následující metaloidy a kovy a jejich sloučeniny:

1. zinek	6. selen	11. cín	16. vanad
2. měď	7. arsen	12. baryum	17. kobalt
3. nikl	8. antimon	13. berylium	18. thalium
4. chrom	9. molybden	14. bor	19. telur
5. olovo	10. titan	15. uran	20. stříbro

2. Biocidy

a jejich deriváty neuvedené v seznamu I.

⁽¹⁾ Jestliže jsou některé látky ze seznamu II karcinogenní, jsou zařazeny do kategorie 4 tohoto seznamu.

3. Látky, které mají škodlivý vliv na chuť nebo na vůni produktů pro lidskou spotřebu pocházejících z vodního prostředí,

a sloučeniny mající schopnost zvýšit obsah těchto látek ve vodách.
4. Toxické a perzistentní organické sloučeniny křemíku a látky, které mohou zvýšit obsah těchto sloučenin ve vodách, s výjimkou těch, jež jsou biologicky neškodné nebo se ve vodě na neškodné látky rychle přeměňují.
5. Anorganické sloučeniny fosforu a elementární fosfor.
6. Neperzistentní minerální oleje a uhlovodíky ropného původu.
7. Kyanidy,

fluoridy.
8. Látky, které mají nepříznivý účinek na kyslíkovou rovnováhu, zvláště:

amoniakální dusík,

dusitany.

Prohlášení k článku 7

Pokud jde o vypouštění odpadních vod do volného moře potrubím, zavazují se členské státy stanovit požadavky, které nebudou méně přísné než požadavky podle této směrnice.

PŘÍLOHA II

ČÁST A

ZRUŠENÁ SMĚRNICE A JEJÍ NÁSLEDNÉ ZMĚNY

(uvedené v článku 13)

Směrnice Rady 76/464/EHS (Úř. věst. L 129, 18.5.1976, s. 23)
Směrnice Rady 91/692/EHS (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48)
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1)

pouze příloha I písmeno a)
pouze pokud jde o odkaz v čl. 22 odst. 2
čtvrté odrážce na článek 6 směrnice
76/464/EHS

ČÁST B

LHŮTY PRO PROVEDENÍ VE VNITROSTÁTNÍM PRÁVU

(uvedené v článku 13)

Směrnice	Lhůta pro provedení
76/464/EHS	—
91/692/EHS	1. ledna 1993
2000/60/ES	22. prosince 2003

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 76/464/EHS	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1 návětí	Článek 1 návětí
Čl. 1 odst. 1 první odrážka	Čl. 1 písm. a)
Čl. 1 odst. 1 druhá odrážka	Čl. 1 písm. b)
Čl. 1 odst. 1 třetí odrážka	Čl. 1 písm. c)
Čl. 1 odst. 1 čtvrtá odrážka	—
Čl. 1 odst. 2 návětí	Článek 2 návětí
Čl. 1 odst. 2 písm. a), b) a c)	Čl. 2 písm. a), b) a c)
Čl. 1 odst. 2 písm. d) první odrážka	Čl. 2 písm. d) bod i)
Čl. 1 odst. 2 písm. d) druhá odrážka	Čl. 2 písm. d) bod ii)
Čl. 1 odst. 2 písm. d) třetí odrážka	Čl. 2 písm. d) bod iii)
Čl. 1 odst. 2 písm. e)	Čl. 2 písm. e)
Článek 2	Článek 3
Článek 3 návětí	Článek 4 návětí
Čl. 3 bod 1	Čl. 4 písm. a)
Čl. 3 bod 2	Čl. 4 písm. b)
Čl. 3 bod 3	—
Čl. 3 bod 4	Čl. 4 písm. c)
Článek 4	—
Článek 5	Článek 5
Článek 7	Článek 6
Článek 8	Článek 7
Článek 9	Článek 8
Článek 10	Článek 9
Článek 11	Článek 10
Článek 12	—
Článek 13	Článek 11
Článek 14	Článek 12
—	Článek 13
—	Článek 14
Článek 15	Článek 15
Příloha	Příloha I
—	Příloha II
—	Příloha III